

[Handelsministeren.]

og det tillægger jeg ikke Ledelsen Skylden for; det er først og fremmest Forholdenes Skyld.

Det er fuldstændig rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde: Hvilken Storbank har ikke grebet fejl og har ikke haft sine store Tab baade her og der? Det er selvsagt, det har enhver Storbank haft; og Landmandsbankens Ledelse maatte være Engle, hvis den ikke ogsaa skulde have haft det. Men Landmandsbanke har haft saa mange Vanskeligheder og saa mange tvivlsomme Engagementer, at den har været vanskeligere stillet end nogen anden Bankledelse med Hensyn til Bedømmelsen af disse Engagementer. Derfor er det rimeligt og naturligt, om der er begaaet Fejlgreb baade her og der, som har ført til Tab for Banken. Det er ganske utvivlsomt, at saaledes har det været. Men deri ligger ikke noget Angreb paa Ledelsen.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente, at jeg havde været uheldig i Valget af det Udvalg, som skulde forberede Nyordningen, og kritiserede stærkt, at Departementschef Dalhoff var valgt, og sagde, at Direktør Green, selv om han havde Forudsætninger for at gøre Arbejdet, tidligere havde været for mild, medens han nu havde været for streng efter det ærede Medlems Mening. Streng eller mild, det, det kom an paa for det ærede Medlem, var at bedømme rigtigt. Deri har det ærede Medlem fuldkommen Ret. Men tør det ærede Medlem Hr. Korsgaard nu stille sig op og sige: Jeg, Korsgaard, har Betingelsen for at dømme rigtigt; jeg har Betingelsen for at sige: det er forkert, og det er rigtigt. Det er muligt, at det ærede Medlem mener, at han er Manden for at gøre dette. Det er derimod ikke sikkert, at ærede Medlemmer af dette høje Ting mener, at det ærede Medlem er Manden. I alle Tilfælde tør jeg for mit Vedkommende ikke stille nogen enkelt Mand op og sige, at saaledes kan vedkommende gøre, og naar det er gjort, er det absolut rigtigt gjort.

Plusser og Minusser kan der altid komme, sagde det ærede Medlem. Det fremhævede netop jeg i min Tale baade overfor Tomandsudvalgets og overfor andre Opgørelser. Nogle Engagementer kan man have været for pessimistisk overfor, andre for optimistisk overfor. Plusser og Minusser kan der altid komme, det er fuldkommen rigtigt. Men det ærede Medlem fandt det mærkeligt, at jeg havde fremhævet Revisorernes Bemærkninger og det Resultat, Revisorerne var kommet til; selv om deres Beretning helt

igennem er velvillig i sin Bedømmelse af Bankraadet, saa kommer de dog til det Resultat, at der skulde have været afskrevet 8½ Mill. Kr. mere.

Jeg er i min fulde Ret til at fremhæve dette, thi jeg har paa et Tidspunkt, da det var tidligt nok, sagt til Bankraadet: Sørg nu for, at der ikke kommer noget Regnskabsresultat frem, før De er klar over, at Revisorerne er enige med Dem i dette Resultat. Det forekommer mig at være et godt Raad at give Bankraadet; men ikke des mindre er der jo kommet et Regnskabsresultat frem, og saa viser det sig bagefter, at Revisorerne ikke er enige i dette. Dette kan jeg ikke andet end beklage, for det er uheldigt, at det er sket.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde til Slut, at Forholdet imellem Ministeren og Banken var det uheldigst mulige, og det havde skadet Banken overordentligt. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvorigennem han har faaet Betingelser for at fælde en saa kategorisk Dom over mit Forhold til Banken. Det ærede Medlem har aldrig hos mig søgt nogen Oplysning om mit Forhold til Banken. Maa jeg spørge det ærede Medlem: Hvor har han sine Oplysninger fra? hvorigennem mener han, at jeg gennem mit Forhold til Bankens Ledelse skulde have skadet Banken? Jeg mener stadig, der har været et godt Forhold imellem Bankens Ledelse og mig. Det er mig bekendt, at Bankraadets Formand ønskede en midlertidig Ordning med Hensyn til Bankens Forhold, en Ordning i to Tempi; det sagde han til mig ved den første Forhandling, vi havde, efter at jeg var tiltraadt som Handelsminister. Jeg svarede dertil, at min Opgave var det blevet at søge tilvejebragt en endelig Ordning af Landmandsbankens Forhold, og det maatte man stile efter. Og jeg har ikke mærket til, at Forholdet mellem Bankraadets Formand og mig er blevet daarligere af den Grund, at vi stod i et saadant Forhold til hinanden, at det kunde skade Banken.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: I dette Øjeblik skal jeg kun lige nævne to Spørgsmaal, som den højtærede Minister fremdrog.

Ministeren nævnte først, at naar man saa paa Driftsresultatet, saa maatte man samtidig se paa Status. Dette er en forkert Betragtning. Status har i den Forbindelse,